

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ Č. 103/25

Luxemburg 1. augusta 2025

Rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach C-758/24 | [Alace] a C-759/24 | [Canpelli]¹

Medzinárodná ochrana: Označenie tretej krajiny ako „bezpečnej krajiny pôvodu“ musí podliehať účinnému súdnemu preskúmaniu

Žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny o medzinárodnú ochranu môže byť zamietnutá v skrátrenom konaní na hraniciach, pokiaľ je jeho krajina pôvodu členským štátom označená ako „bezpečná“. Súdny dvor uviedol, že označenie ako bezpečnej krajiny pôvodu možno uskutočniť legislatívnym aktom pod podmienkou, že tento akt môže byť predmetom účinného súdného preskúmania, pokiaľ ide o dodržanie hmotnoprávných kritérií stanovených právom Únie. Zdroje informácií, na ktorých bolo označenie ako bezpečnej krajiny pôvodu založené, musia byť žiadateľovi a vnútroštátnemu súdu prístupné. Členský štát však určitú krajinu nemôže zaradiť do zoznamu bezpečných krajín pôvodu, ak táto krajina neposkytuje dostatočnú ochranu všetkým svojim obyvateľom.

V súlade so smernicou 2013/32/EÚ² môžu členské štáty urýchliť posudzovanie žiadostí o medzinárodnú ochranu a uskutočniť ho na hraniciach, pokiaľ boli tieto žiadosti podané štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktoré sa považujú za krajiny poskytujúce dostatočnú ochranu. V Taliansku sa toto označenie tretích krajín ako „bezpečných krajín pôvodu“ uskutočňuje od októbra 2024 legislatívnym aktom. Na základe tohto aktu sa Bangladéš v Taliansku považuje za „bezpečnú krajinu pôvodu“.

Práve v tomto rámci došlo k tomu, že dvaja štátni príslušníci Bangladéša, ktorých talianske orgány zachránili na mori, boli privedení do zariadenia určeného na zaistenie v Albánsku, na základe protokolu medzi Talianskom a Albánskom³, kde títo podali žiadosť o medzinárodnú ochranu. Ich žiadosť bola preskúmaná v skrátrenom konaní na hraniciach talianskymi orgánmi, ktoré ju zamietli ako neopodstatnenú z dôvodu, že ich krajina pôvodu sa považuje za „bezpečnú“.

Žiadatelia napadli rozhodnutie o zamietnutí na riadnom súde v Ríme, ktorý sa obrátil na Súdny dvor s cieľom objasniť uplatňovanie koncepcie bezpečnej krajiny pôvodu a povinnosti členských štátov týkajúce sa účinného súdného preskúmania. Vnútroštátny súd tvrdí, že na rozdiel od predchádzajúceho režimu sa v legislatívnom akte z októbra 2024 neuvádzajú zdroje informácií, z ktorých taliansky zákonodarca vychádzal pri posudzovaní bezpečnosti krajiny. Preto sú tak žiadateľ, ako aj súdny orgán zbavení možnosti – pokiaľ ide o prvého z nich – napadnúť a – pokiaľ ide o druhého z nich – preskúmať zákonnosť takejto domnienky bezpečnosti, pričom by sa skúmali predovšetkým pôvod, právomoc, spoľahlivosť, relevantnosť, aktuálnosť a úplnosť týchto zdrojov.

Súdny dvor odpovedal, že **právo Únie nebráni tomu, aby členský štát označil tretiu krajinu ako bezpečnú krajinu pôvodu legislatívnym aktom, a to pod podmienkou, že označenie krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu môže byť predmetom účinného súdného preskúmania**. Toto preskúmanie sa musí týkať dodržania hmotnoprávných podmienok takehoto označenia, stanovených v prílohe I k smernici, a to predovšetkým v prípade, že je podaný opravný prostriedok proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o azyl v skrátrenom konaní vzťahujúcom sa na štátnych príslušníkov takto označených krajín.

Súdny dvor tiež zdôraznil, že **zdroje informácií, na ktorých je označenie krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu založené, musia byť dostatočne prístupné tak pre žiadateľa, ako aj pre príslušný súd**. Cieľom tejto požiadavky

je zaručiť účinnú súdnu ochranu umožňujúcu žiadateľovi účinne uplatniť svoje práva a vnútroštátnemu súdu vykonať v plnom rozsahu svoje preskúmanie. Okrem toho súd v rámci skúmania toho, či označenie krajiny ako bezpečnej krajiny pôvodu spĺňa podmienky uvedené v prílohe I k smernici, môže zohľadniť informácie, ktoré sám získal, a to za predpokladu, že overí ich spoľahlivosť a poskytne obom účastníkom konania možnosť predložiť svoje pripomienky k týmto doplňujúcim informáciám.

Napokon Súdny dvor uviedol, že do nadobudnutia účinnosti nového nariadenia, ktoré nahradí v súčasnosti platnú smernicu, **členský štát nemôže označiť ako „bezpečnú“ krajinu pôvodu takú tretiu krajinu, ktorá vo vzťahu k určitým kategóriám osôb nespĺňa hmotnoprávne podmienky takéhoto označenia**. Nové nariadenie⁴, ktoré umožňuje stanoviť výnimky pre takéto jasne identifikovateľné kategórie osôb, sa má uplatňovať od 12. júna 2026, no je možné, že normotvorca Únie uskutoční úkon, na základe ktorého sa začne uplatňovať už skôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie rozsudku a prípadne jeho zhrnutie](#) sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Stručné video Súdneho dvora Európskej únie s vysvetlením k rozsudku nájdete [tu](#).

Zostaňte v spojení!

¹Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

² [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ](#) z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (ďalej len „smernica“).

³ Protokolom medzi Talianskom a Albánskom, uzatvoreným 6. novembra 2023 v Ríme a ratifikovaným zákonom č. 14 z 21. februára 2024, sa zriaďuje zariadenie určené na zaistenie a repatriáciu na albánskom území, no pod talianskou jurisdikciou. Toto centrum je určené pre žiadateľov o medzinárodnú ochranu a umožňuje uplatnenie skráteného konania na hraniciach, vzťahujúceho sa na štátnych príslušníkov krajín, ktoré sa považujú za bezpečné.

⁴ [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) 2024/1348](#) zo 14. mája 2024, ktorým sa stanovuje spoločné konanie o medzinárodnej ochrane v Únii a zrušuje smernica 2013/32/EÚ.